

Aktivismus, angažovanost, politika

Strana mírného pokroku v mezích zákona (1911)

- Hospoda U šesti stehen – původně hospoda U Zvěřinů (pan Zvěřina měl 3 dcery) do jedné z nich Boženky se zamíloval pan Drobilík, který byl strůjcem nápadu založení strany.
- Impulzem byly doplňující volby do říšské rady v 10. vinohradském okrese
- Většina politických stran měla svá sídla v okolních hospodách, kde se vařil předvolební guláš – také silná konkurence.
- kolem Ing. Eduarda Drobilíka a Haška se soustředila skupina bohémských štamgastů: Ing. Kún, psychiátr dr. Foerster, překladatel Gottwald, básníci Josef Mach a Luis Krikava, dramatik František Langer a jiní.
- U Haška se náznaky objevují už dříve: V pamfletu Schůze politického klubu strany státoprávní, který sepsali společně s anarchistou Václavem Křížkem v roce 1906, se objevuje formule "mírný pokrok v mezích zákona".
- Výraz „pivní politika“ se objevil poprvé v básni opěvující stolní společnost Želva
- Strana měla tedy program, zvolila výkonný výbor, ale i hymnu, hbitě sepsanou Josefem Machem. Zpívala se na počátku každé schůze a nápěv byl vzat podle známé anarchistické písni Milión paží v tmách se vzpjalo:
"Milión kandidátů vstalo,
by oklamán byl dobrý lid,
by voličstvo jim hlasy dalo,
prý ochotně je chtějí vzít.
Nechť prudký pokrok chtějí jiní,
násilím zvracet světa řád;
my pokrok mírný chceme nyní,
pan Hašek je náš kandidát! Atd."

Recese

- Jaroslav Hašek – Svět zvířat (1908) – pták ořešák, - Strana mírného pokroku v mezích zákona
- Příšerný Večerník – 1929 – 1930 „snižujeme nejen cenu, ale i úroveň našeho tisku“
- Vladimír Bor – skupina „Recesse“ Při „kvartasu“ si šli studenti prohlédnout inzerovaný byt k pronájmu a způsobili v něm pozdvižení, během „sejmny“ zase překvapeným chodcům na Václavském náměstí sundavali klobouky... 1936 almanach Recessus a 1937 román Jedeme do Bodele pod kolektivním pseudonymem Pankrác Perla (Recese, Paseka 1993)

John Heartfield (1861 – 1968)

- Když se v Německu dostal k moci [Hitlerův](#) fašistický režim, odešel Heartfield do Československa. Jeho práce se staly součástí výstav pražského spolku [Mánes](#), které byly příčinou diplomatických sporů mezi českou a německou stranou. Rostoucí nepokoj týkající se důsledků Heartfieldovy přítomnosti v Československu spolu s [okupací](#) donutily umělce k dalšímu přesídlení – tentokrát do Anglie v roce 1938. [Londýn](#) pak poskytl prostor pro významnou výstavu „Válka jednoho muže proti Hitlerovi“ v [Arcade Gallery](#). Ovšem ani zde Heartfield nenalezl vhodné podmínky pro práci. V roce 1940 byl zadržen jako nepřítel kvůli svému německému původu. Hned o rok později ale [League of Culture](#) poctila Heartfielda výstavou jeho fotomontáží a knižních obálek, kde dostal též příležitost přednášet o metodách [fotomontáže](#). V roce 1945 pak následovalo vydání knihy [Konrada Farnera](#) – John Heartfield. Photomontages and Contemporary History.

LEBENDIGE UND LEICHEN - DIE LETZTE HOFFNUNG DER REICHEN

Karel Čapek

- Bohatá a velmi angažovaná tvorba.
- Pacifismus a popírání vojenské služby v korespondenci s Jindřichem Groagem – Bauer, Zdeněk: „Vojáku Vladimíre:“
- Robot jako robot – Jana Horáková

MuDr. Jan Lukeš

• <http://lege.cz/osten.htm>

MUDr. Jan Lukeš (12. 7. 1912, Praha – 25. 8. 1977, Terezín)

Lékař, spisovatel, výtvarník, hudební skladatel, neolinguista, vynálezce a matematik

"Český Tolkien", tvůrce nejméně 16 umělých jazyků, z nichž větší část byly jazyky fiktivního planetoidu Thetis, psal hlavně pod pseudonymem CAR OSTEN.

Absolvoval obecnou školu v Kladské (Praha 2), reálné gymnázium v sousední Slovenské ulici (1932), FVL UK v Praze (1938). V letech 1939–1945 vystřídal jako sekundář řadu působišť (mj. Gawalovského dermatovenerolog. klinika v Praze, chir. odd. Prčice a Německý Brod). Na přelomu let 45/46 organizoval v Praze tzv. Paxistický puč. V roce 1946 dlouhodobě hospitalizován se zjevně chybnou diagnózou paranoidní schizofrenie u prof. Myslivečka, snad aby byl ochráněn případné policejní perzekuce. Později nicméně pro tutéž diagnózu zbaven svéprávnosti, od roku 1952 trvale invalidizován. Od roku 1969 ze sociálních důvodů v ústavní péči, zemřel v domově důchodců pro duševně nemocné v Terezíně.

První publikace jeho kasuistiky (jako nejmenovaného pacienta) vyšla v roce 1956 v článku prof. MUDr. Jaroslava Stuchlíka; s uvedením jména teprve po smrti v roce 1985 v článku PhDr. Vladimíra Boreckého, který je také faktickým objevitelem rozsáhlého Lukešova díla.

Psal od dětství (první dochované rukopisy z roku 1925), z téže doby se datují i první pokusy o umělé jazyky. Nejpodrobněji rozpracovaná byla išovština (iškovština, ishi), dochovala se však jen torza gramatických příruček a slovníků a část podvržených náboženských a mytologických spisků planetoidu Thetis. Kromě ostatních jazyků Thetidy (barňumština, kvádstina, ryšovština apod.) však vypracoval i některé jazyky politické (především PRAGO propagovaný v letech paxistického puče jako budoucí jazyk Paxistické internacionály míru) a matematický jazyk Kodo psaný číslicemi.

Torzo dosud věsměs nevydané pozůstatnosti obsahuje kromě drobných fantaskních prací především román **Pěšky napříč Marmokojem** (1925; poslední přepis z 1969), rozsáhlý epos odehrávající se na planetoidu Thetis a pojednávající o skupině četníků, která se vydá do vzdálené provincie Marmokoj potlačit bolševické povstání. Nedorakončen zůstal Lukešův nejgigantičtější projekt – jedenáctisvazková epopej **Dcera vědy**, exponovaná na ploše tří desetiletí a končící zkázou Thetidy, k níž došlo v roce 1934 pozemského létopočtu. Zkázu přežila pouze Darhojané Sedeno, která se zřítila v kosmoletu nedaleko autorovy chaty v Solopyskách a posléze se stala jeho ženou. Kromě četných dochovaných map a drobných zlomků se tímto tzv. "astronským komplexem" zabývá už jen torzo povídky **Chaverazoljane**. Důkladnost zpracování jazykové, geografické a kulturní pseudofaktografie Thetidy nachází ve světovém písemnictví obdobu pouze u Tolkienu; tím však – pomíne-li, že oba autoři své světy budovali zhruba ve stejně době – veškerá podoba končí.

Fantaskní námět má i nedokončené **Mariánské císařství** (1939–1963) – utopie (či spíše antiutopie) na téma zdařilého paxistického puče. Hlavní hrdina David Gabriel se ujme moci v nově vzniklé unii Česlopol, společná česko-slovensko-polská armáda se v rámci budování věčného míru vrhne do čílých válek se sousedy a hbitě anektuje sousední Maďarsko a Rakousko. Děj torza je doveden do roku 1956; podle dochovaných náčrtků měl román končit porážkou paxistů.

Z drobnějších torz jmenujeme alespoň filmový scénář **Cí vinou** (1947) o zničení Prahy atomovou bombou či nepojmenovanou povídku (1942) o tom, jak 28. října 1942 Němci zorganizují fiktivní konec války, českým rádiem oznamí příjezd Beneše a předstírají příchod amerických vojsk. Češi celý den nadšeně oslavují, v noci však zhasnou světla a dosud ukrytí Němci celý překvapený národ do posledního nemilosrdně vystřílí.

Nejrozsáhlejším dokončeným dílem byl sedmisvazkový **Hrabě Jiří Válek** (1925–1965), z něhož se bohužel dochovaly pouze dva první díly a dvě vyřazené kapitoly z dílu sedmého – šlo o krvák ve stylu Monte-Christa. Z ostatních rukopisů jmenujeme pouze ty, které zůstaly víceméně úplné: román **Pohádka o lásce a smrti prince Vladimíra** (1932); drama **Cirkus Warwick** (1931) a **Rozpor** (1941); filmový scénář **Kristýnino utrpení** (1961); pornografický krvák **Sourozenci** (1962) a rozsáhlý dopis **Můj život v hudbě** (1967) s oblibou šířený v osmdesátých letech v českém undergroundu samizdatem. Většinu beletrie a poesie Lukeš uvádí pod pseudonymem Car Osten, v určitých etapách však používal jiných pseudonymů (Zikmund Sobačevský, Helena Kalířová-Zítná, Jan Kalíř, Jakub Bukaj, Jan Lukáš – Hagel, Johan Lux apod.). Autorova matka – neteř Antonína Sovy – častěji publikovala v lokálním Vodňanském tisku přírodní lyriku pod pseudonymem Troska. Lukešovi samotnému vyšlo za života pouze několik juvenilních básní, rovněž v lokálním či studentském tisku.

Všechny definitivní přepisy svých beletristických děl si Lukeš sám ilustroval; z případných ostatních výtvarných prací však dnes nemáme k dispozici téměř nic.

Z části se dochovalo i jeho rozsáhlé dílo hudební, včetně úplné první verze opery Úderka, která se v undergroundu stala téměř legendou. Provedena tato díla dosud nebyla. Kromě drobných útržků se nezachovaly Lukešovy práce matematické a medicínské (zde především Slovník lékařských autorů). Výjimku tvoří 800stránková Oneirologie (záznamy snů s psychoanalytickými komentáři), dochovaná však pouze ve velmi špatně čitelné pracovní verzi.

Paxistické hnutí

- **TRACTATUS DE dEO ATHEISTICO** (cum miniscula), někdy též nesprávně označovaný jako »Manifest paxismu«. Vánoční poselství Vůdce ku 20. jubileu proklamace křesťansko-komunistické internacionály Paxismu a paxistického puče na Hradě Pražském. Dopis prof. Stuchlíkovi ze dne 17. či 19. prosince 1965 (horní část data na kopii chybí). Jednostranná kopie formátu A5, titul (s původně barevným vyobrazením paxistického znaku) a 44 stránkovaných listů.
Spisy politické a agitační
 - 58.1. Jan Lukáš »Hagel«: Co chce Lidová internacionála? Program strany. Výtah ze spisu »Náš Mír«. Praha 1945. Psáno po jedné straně na volných listech formátu 170 x 210. 43 s. Přebal s barevným paxistickým erbem. Kompletní!
 - 58.2. Ján Lukáš – Hagel: Modrá internacionála. Politický program našich dětí. Praha 1945. Psáno po jedné straně na volných listech formátu 170 x 210. 28 s. Přebal s barevným paxistickým erbem. Kompletní!
 - 58.3. Pamětní a programový spis LIM(p). 28. IX. – 7. XI. 1959. Torzo čistopisu (16 stran ve školním sešitu A5), rukopisu a pozmámek (8 stran A5 a 46 A4).
 - 58.4. Pražský patent. O odzbrojení a mezinárodní politické unifikaci. Červen 1962. Torzo náčrtu (31 stran A5) a čistopisu (strany 45-132 – nedokončeno a 4 strany jiného přepisu). Přiložen Dekret o polic. voj. sborech (11 s. 160 x 200) a obálka s dopisem Rudému Právu z 1. prosince 1960 (8 s. A4), do níž je připojena zamítavá odpověď redakce z 6. 12. 1960 a další odmítavá odpověď redakce Literárních novin z 6. 6. 1962, reagující na v pozůstatlosti nedochovanou báseň Jakuba Bukaje Úvaha předsvatební - předrozvodová.
 - 58.5. (Můj Mír II). Zlomek čistopisu bez názvu a bez letopočtu (kolem 1960 – úprava podobná jako obě předchozí položky). Tři školní sešity A5, strany 21-88 (nedopsáno). Na možný název lze soudit z textu na str. 35: »V tomto spisu, který na rozdíl od I. Zpracování Mého Míru z roku 1945...«
 - 58.6. Mírničtví a světlářství (paxismus a luxismus) jako vrcholné zjevy marxistické estetiky a morálky. Dva kvartální diáře firmy Bayer po cca 120 stranách formátu 90 x 145 (a vložené vytržené listy z dalšího diáře téhož typu), obsahující čtyři pravděpodobně nedokončené náčrtky paxistických textů: titulní (název na obálce), psáno tužkou (12 s.); Komunistická ethika a estetika aneb Paxismus a luxismus - ideové nadstavby marx-leninismu, psáno perem (8 s.) a dva nepojmenované texty podobného obsahu psané perem (15 s. - na vytržených listech a 37 stran v druhém diáři). V prvním diáři navíc tužkou psaná bášeň Slepá závist s vročením 2. X. 51; jinak nedatováno.
 - 58.7. (Kniha Světla). Název uveden v prvním odstavci. Dva kvartální diáře firmy Bayer formátu 90 x 145 popsané po jedné straně. 305 odstavců; 61 stran. Pravděpodobně nedokončeno. Nedatováno.
 - 58.8. Bez názvu. Dva texty se silně křesťanským akcentem, jejichž dokončenosť nelze posoudit. Delší z nich je se vší pravděpodobností přepisem první verze Mého míru z roku 1942; termín *paxismus* se zde ještě nevyskytuje. 51 a 8 stran A6.
 - 58.9. Letáky Lidové internacionály. 17 lístečků 73 x 115 (jeden z nich popsán z obou stran) a jeden oboustranně popsaný lísteček 115 x 146.
- Informace o tomto hnutí máme pouze od samotného autora, takže se může jednat o kompletní mystifikace
- Vladimír Borecký
- Tomáš Pospisyl
- Petr Kofroň

- „*Celý paxismus, jak sám na to nahlížím, byl do jisté míry organizován jako velká opera, jako velký utopistický román, jako grandiózní sen.*“
- Jan Lukeš – Můj život v hudbě

Vladimír Boudník (1924 – 1968)

- Rovněž mnohými považován za blázna
- Od roku 1947 psal a distribuoval protiválečné apely a dopisy. Rozesílal je různým světovým organizacím, médiím a slavným osobnostem. Svou naivitou mohly působit a na většinu svých adresátů i působily jako výtvory duševně nemocného člověka.
- „*Snad ještě více než grafické listy provokovaly Boudníkovy rané texty, manifesty a výzvy. Zláště jeho mírové apely, v nichž se zcela bezprostředně reflektovaly jeho osobní zkušenosti z totálního nasazení v Drážďanech (snad především z vyhrabávání mrtvých z ruin po náletech), o něm vytvořily představu nepraktického snílka, utopisty a poprvadě řečeno blázna..*“ – Jiří Valoch
- Říjen 1947 – pětidílné provolání : *Národům! „Nezapomeňte, že válečné zbraně nebyly zlikvidovány. Nebuděte z vlastního egoismu vrahy svých dětí jako dosud – přemýšlejte.“*
- Srovnej – Hans Regen, Zdeněk Bouše, Jaroslav Rotbauer

Explosionalismus

- Explosionalismus si ponechal agitační charakter mírových manifestů, alespoň z počátku Boudníkovi splává umění s aktivismem tak, že je obtížné je od sebe odlišit. Explosionalismus můžeme jen těžko omezit na pouhou tvůrčí metodu nebo umělecký směr. Získal a udržel si podobu životního názoru, učení s celos polečenským dopadem, ve kterém hrál důležitou roli právě boj za mír a lidskou a tvůrčí svobodu.
- 24.10.1968: „*Jejich prvořadý úkol (současní umělci) je pokusit se zachránit život na této planetě.*“

Milan Knižák (1940)

- Boudník zůstal v mírovém „boji“ osamocen do doby, než po více jak deseti letech vystoupil Milan Knižák: prováděl umělecké akce přímo v ulicích města, a v polovině šedesátých let se rozhodl oslovit veřejnost písemnými protiválečnými apely. (srovnej Fluxus)
- *Dopis vojenským hodnostářům, 1967*

Aktual

- Umělecká skupina založená v roce 1963 (Manifest aktuálního umění z roku 1964), sdružující mladé umělce kolem Milana Knížáka. Její teoretickou základnou se stal stejnojmenný, nepravidelně vycházející fanzim. V roce 1966 byl ustaven klub a záhy hnutí **Aktual**.
- pořádal pouliční akce, výstavy a happeningy.
- Milan Knížák, Jan Mária Mach, Vít Mach, Soňa Švecová a Jan
- Akce se konali v prostředí Nového Světa v Praze.
- **První vzkříšení 1970:** Po návratu z Ameriky v roce 1970 obnovuje Milan Knížák Aktual, je více experimentální, inspiruje se i dechovkou. Nejslavnější koncert obnoveného Aktualu proběhl ve smíchovském Music F Clubu na jaře 1971. Publikum nebylo příliš nadšené také vedení klubu se tvářilo velmi kysele, když skupina počala vrtačkou destruovat pódium a Knížák seká dřevo a háže polínka do publika. Naposled Aktual veřejně hrál roku 1972 ve Slovanském domě v Mariánských Lázních.
- **Druhé vzkříšení 2005:** vydání CD s názvem Děti bolševismu. Kdy se Milan Knížák obklopil hudebníky z obou stran "normalizační barikády" a natočil s nimi album nezachovaných nahrávek kapely Aktual. Tvoří ji jednak dřívější Knížákovy přátelé z undergroundové kapely Umělá hmota II. (Otakar "Alfréd" Michl a Jan "Dlouhán" Kučera), věhlasný rockový bubeník-cestovatel Jaroslav "Erno" Sedivý, ale i elitní představitelé scény té nejspotřebnější normalizační pop-music (Rytíř, Vašák), s kterými však již Knížák spolupracoval na svých písničkových sólových albech z první poloviny 90.let. Naopak z původní sestavy Aktualu z přelomu 60. a 70.let zde kromě Knížáka nenajdeme již nikoho.
- <http://www.youtube.com/watch?v=xqTUYLq13VA>
- <http://www.youtube.com/watch?v=LtCx5v2xyq0&feature=related>
- <http://www.milanknizak.com/192-akce-happening/219-demonstrace/>

Šmidrové

- Rudolf Komorous, Karel Nepraš, Jaroslav Vožniak, Bedřich Dlouhý, Jan Koblasa, Jan Klusák, Jan Bedřich
- 19. prosince 1954 – Malmuzherciáda
 - AVU a AMU byla vystavena improvizované díla
 - Pomočený kolektivní objekt – At' hvězdy září
 - Kombinované malby a asambláže – Neobvyklá ryba, Velké jůjo a Malé jůjo, Když foukneš, tak se to hejbá, Stávka prodavačů tasemnic (Bedřich Dlouhý), Má milenka má perlový úsměv, Má Jean Marais tajnosti? (Jan Koblasa), Zelená matka ničící své dítě, Dvojportrét – Hlava na hlavě (Karel Nepraš), Dítě, které právě snědlo svou matku, Pojd' za mnou (Luboš Placatka)
 - Provedena hudební díla: Eine kleine dadamusik – Šetřte naše lesy (Jan Klusák), Duchaminulost, Duchapřítomnost a Duchabudoucnost (Jan Bedřich), Klouzala se až našla máslový věneček (Rudolf Komorous)

Program divnosti

- Divnost vytváří osobitý umělecký útvar, který vznikl v těsné součinnosti se stále působícími silami domácí tradice, bez nichž si nelze představit některé tendence naší vnitřní polemiky. Je proto na místě, hledá-li teorie některá zvláštní označení, jako „postsurrealistické neobaroko“, „surrealistický pop-art“ a podobně. Uvedené aspekty se jako integrální součást ozývají v divnosti, v celku zvláštní a pro nás v dané chvíli příznačné verze poabstraktní asambláže.

- Dva balety na Ledeburských terasách v Praze (1955)
- 1957 – pojmenování Šmidrové – loutková postavička policajta Šmidry
- 5. dubna 1957 – na střeleckém ostrově proběhla Výstava na jeden večer
 - Výtvarníci: B. Dlouhý, J. Vožniak, K. Nepraš, J. Koblasa, F. Mertl
 - Literáti: V. Havel, M. Tobolová, J. Pukert, J. Koblasa
 - Hudebníci: R. Komorous, J. Klusák a L. Fišer

- 1958 – založena Šmidří dechovka
- Rovněž období kolektivně psaných parodijních románů – „Šmidří kniha“ a „Malé lidové šmidrovničky do kapsy.“
- 1959 – J. K. Tyl – Paličova dcera
- 1960 – Slavnostní akademie ku vzpomínce Václava Svobody Plumlovského
- Natočen amaterský film Šmidří laterna magika

Křižovnická škola čistého humoru bez vtipu

- ...v jednom hostinci poseděl jsem u piva, byl to krajan. Václav Plumlovský
- Kdybychom se nekamarádili spolu, kdopak by se s námi kamarádil. Petr Lampl
- 11 v podstatě tvorbou nespojitelných umělců
- První raná fáze 1958 – 1962 – hospodu U Křižovníků osidlují „somráci“ – Zdeněk Beran, Antonín Tomalík, Zbyšek Sion a Antonín Málek. Brzy se k nim přičleňují malíř Jan Steklík, fotograf Jiří Putta, hudebníci Antonín Kubálek, Ladislav Kozderka, literát Václav Borecký, psychiatrist dr. Marhold
- Institucionalizace Kš – 1963 – 1967. Došlo k přestavbě Křižovníků na vinárnu, jak píše Steklík na cukrárnu. Steklík s Neprašem se prohlásili za ředitele KŠ. Dochází k rozšiřování celého okruhu. Kunsthistorikové – Jirous, Vařilová, Krouvor, Reháková, Šťastný. Muzicírující teolog a později teologizující muzikant Brabenec, houslista Arpád Čápos, mim Hybner, chemik Kadeřávka. Zavedena instituce sekretářek. Vzniká Pardubická a Brněnská odbočka.
- Třetí vrcholná fáze 1968 – 1970 – přesun do hospody U Svitáků

- Výstup severní stranou na horu Říp
- Návrh překřtění všech Čechů na Řípu
- S Římsology na Řípu
- Velký mezinárodní meeting praotců na Řípu
- Sběr vzorků – Odběr vzorků piva
- Probouzení Blanických rytířů
- Člověče napij se

Pivní kalendář, 1972

Karel Nepraš a Jaroslav Mysliveček v Divoké Šárce, 1971

Členové Křižovnické školy a přátelé u Zbyška Siona v Poličce, 1972

Josef Berg (1927 – 1971)

- Dopis Daliboru Chatrnému
- V Brně dne 18. září 1962.
- Milý mazale,
- Myslím, že se blíží naše oslavská perioda, necítíš to ve svých starých kostech? Kdyby ti to šlo, brnkni třebas v sobotu dopoledne, ale i jindy /později/. Co Kroměřížané, nenazvali Tě zvrhlíkem?
- Realizmus, realizmus, realizmus.
- Josef Berg

- Skupina A
- Nový humor – Bruno Cempírek, Dalibor Chatrný
- Opera:
- Pomocníci zeměměřiče
- Vyvolávači
- Josef Berg předvádí happening

<http://www.ckatelevize.cz/porady/10317639317-josef-berg-a-jeho-sneni/31129535018/video/>

Pomocníci zeměměřiče

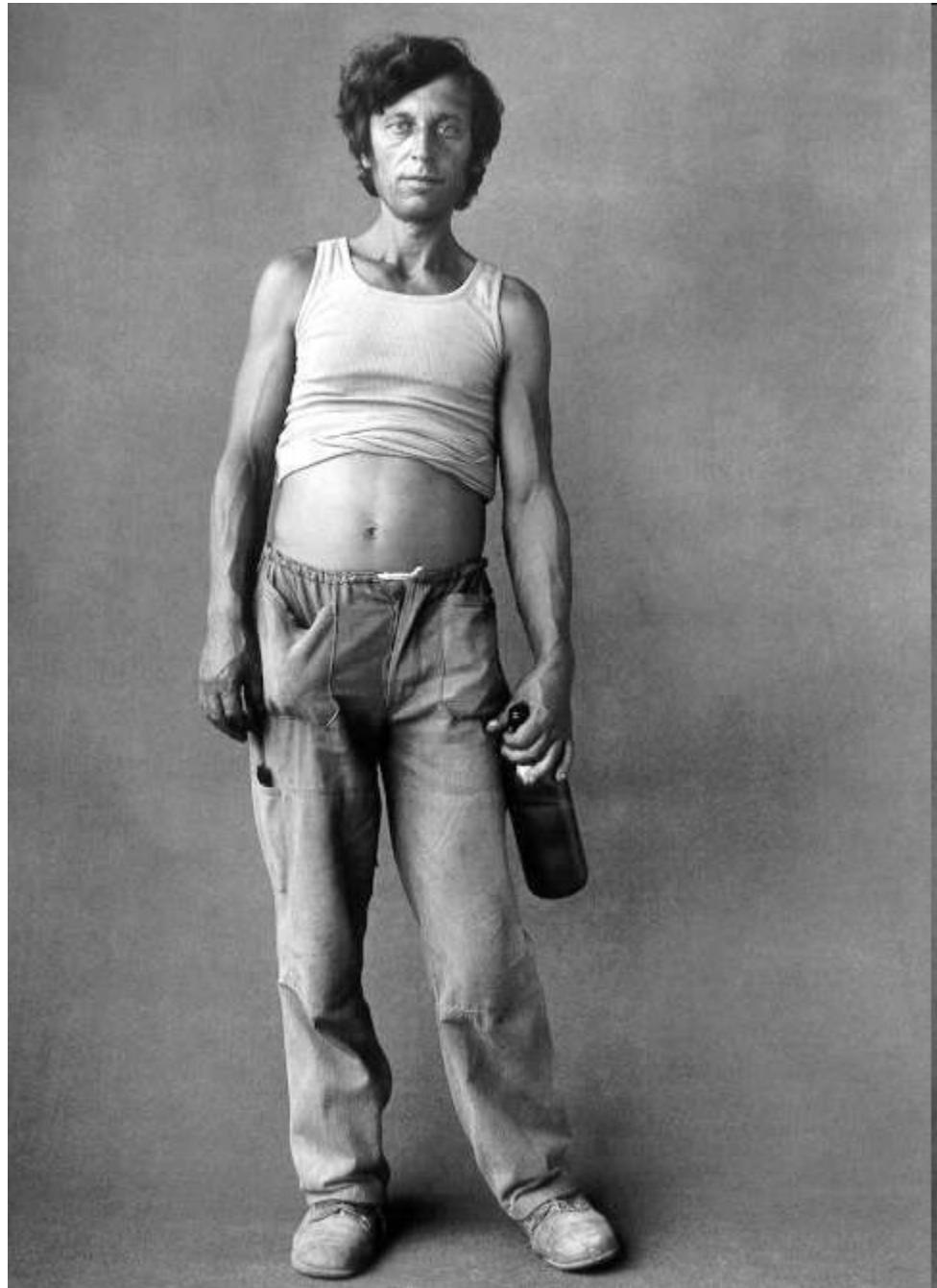
- Arthur a Jeremiáš
- 1965 – Piňos, Berg
- Josef Berg předvádí Happening
- Hlasová vernisáž
- Dějiny hudebního experimentu v Čechách a na Moravě
- ...
- Večer Josefa Berga v Malém divadle hudby 1972

IV. sjezd Svazu československých spisovatelů 1967

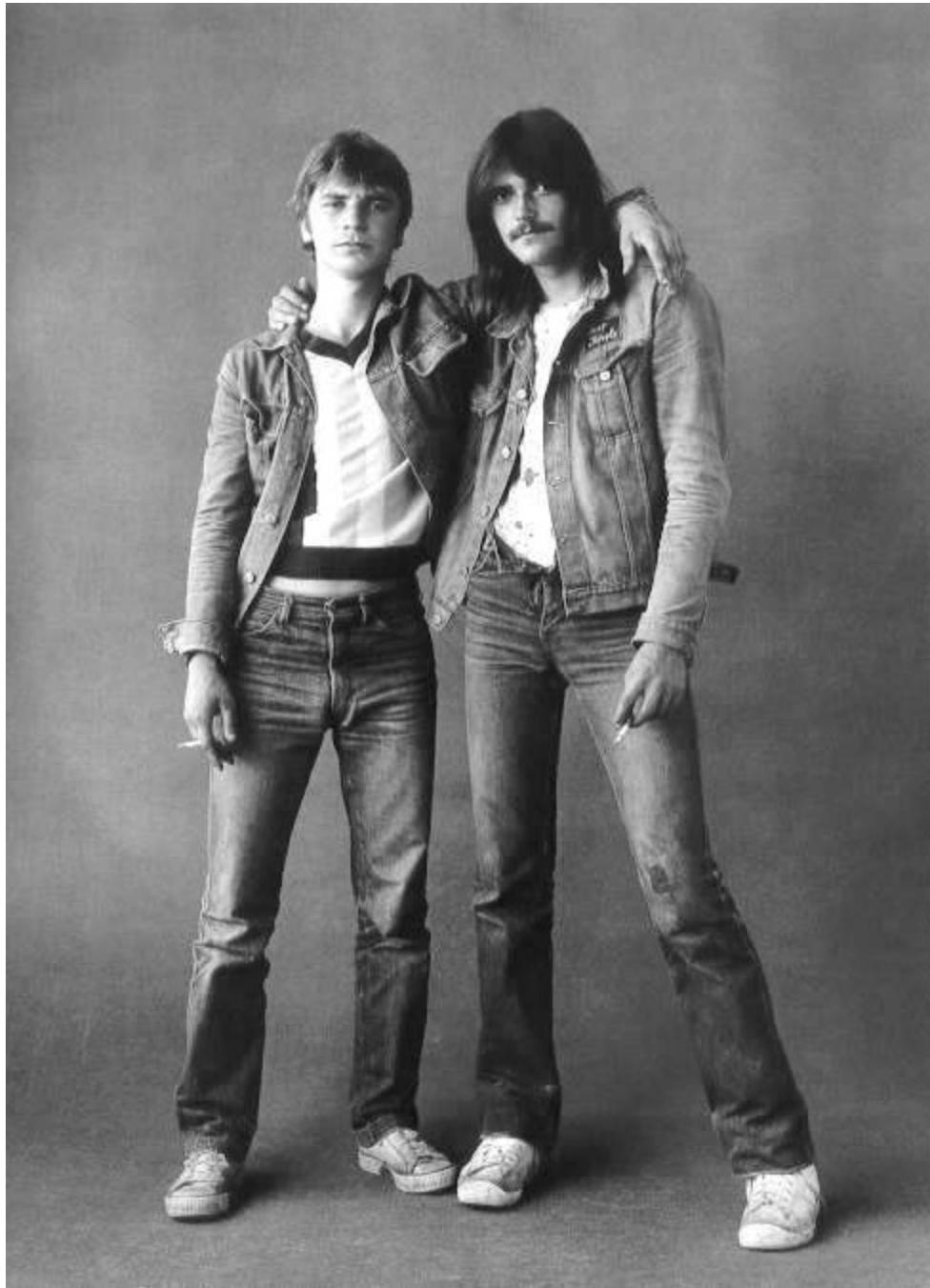
Pavel Štecha – Majitelé chat

Jan Malý
Ivan Lutterer
Jiří Poláček
Český člověk

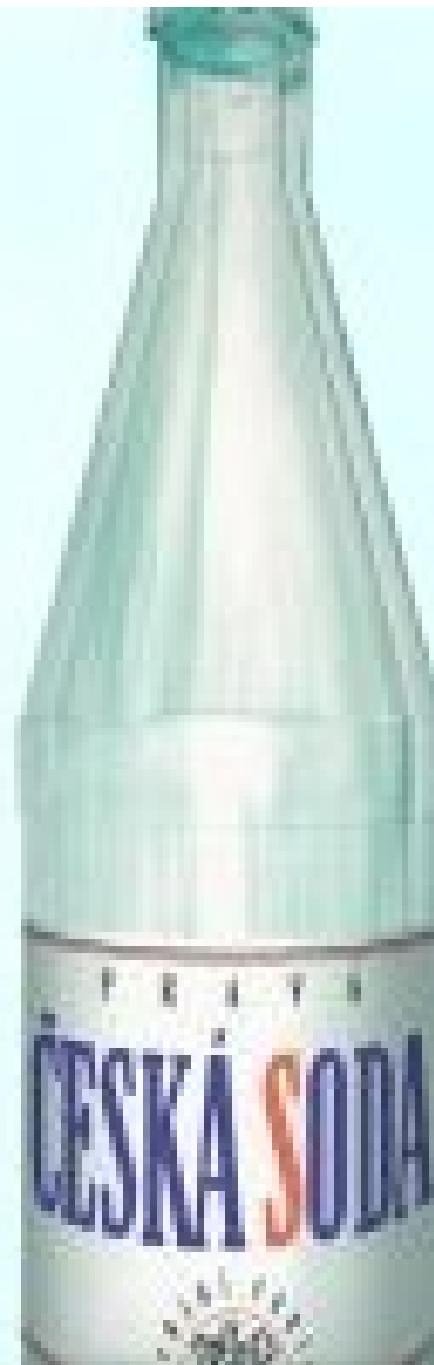

Viktor Kolář – Ostrava (1982)

Tenkrát na východě český člověk očima českých fotografů

- Novák, Svorčík, Vodsedálek, Eindhornová,
Kubeš, Kyndrová, Jindra, Streit, Poláček,
Aulehla, Moucha, Podestát

Jaroslav Bárta

Česká Lípa - Špičák

ZUZILAND

Honza byl snad od svého nejútlejšího mládí významnou osobností. Zná se s každým a každý zná jeho zrzavý vous plynule se proplétající se zrzavými vlasy. Honza je malíř, milovník motýlů, žen, kamenů, orchidejí a borovic. Zakladatel Zuzilandu, vášnivý odpůrce jakékoliv administrativy a obdivovatel Irska. Honza Zuziak je prostě Honza Zuziak se vším všudy. <http://www.casopisveronica.cz/clanek.php?id=71>

SVS – Společnost za veseléjší současnost

- 1. května 1989
- Herečka Bára Štěpánová, Luboš Rychvalský a Petr Payne stáli u zrodu Společnosti pro veseléjší současnost.
- Běh třídu Politických vězňů – každý den v 17:00 - „Dnes běžíme my za vás, zítra poběžíte vy za nás!“

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/nejnovější-videa/270376-zmatena-policie-spolecnost-pro-veseljsi-soucasnost-bojovala-vtipem/>
<http://dejinyasoucasnost.cz/archiv/2008/10/-olgo-mohl-by-jit-vaclav-s-nami-na-pisek-/>

- Na brigádu do Maďarska
- Otevřený dopis Maďarské vládě nabízející dobrovolnou pomoc při demontáži železné opony – 19.5.1989

Marian Palla

<http://www.mariannpalla.cz/>

Palla - Steklík

- Brněnské expoze
- Loutkové divadlo
- Výlety a setkání
- http://www.ad-astra.cz/data/pr_palla.htm
- **Jan Steklík & Marián Palla Prádelna II.**
- Velmi staré vody pro varnou konvici a life electronic
Perou: Jan Steklík a Marian Palla
Hostesky: Annegret Heinl (Kolín nad Rýnem) a Jana Kalinová
Hudební doprovod: hans w. koch (Kolín nad Rýnem)

Kurátorská činnost – výstavní projekty

případové studie Brno

Dům umění za Adolfa Kroupy

- Kabinety v Domě pánů z Poděbrad (z Kunštátu) – fotografie, architektury, grafiky
- Velké výstavy – Zakladatelé moderního českého umění, Dny slovenské kultury, Moderní české malířství II, Dílo Josefa Čapka
- Velké množství mezinárodních výstav
- Činnost Jiřího Valocha – Výstava počítačové grafiky (1967) a Výstava grafických partitur (1969)

<http://vvp.avu.cz/idatum/search/instituce-59>

Moravské zemské muzeum

- např. v roce 1967 výstava Umění písma-poesie písma-vizuální poesie.
- např. Druhotvary

Moravská galerie

- např. Příběhy bez konce (Princip série v českém výtvarném umění) – 1993

Galerie-drogerie Zlevněné zboží – od roku 1986

<http://vvp.avu.cz/idatum/search/instituce-179>

Galerie Aspekt

adresa:
 Údolní 13
602 00 Brno

datum založení:
 24.11.1992

kontakt
tel.: +420 724 535 500
email:
galerie@galerieaspekt.
com
<http://www.galerieaspekt.com>

Galerie Brno

adresa:
 Veselá 14
602 00 Brno

datum založení:
 2003

kontakt
+420 542 424 545
info@galeriebrno.cz
<http://www.galeriebrno.cz/>

Galerie mladých

adresa:
 Radnická 4,
658 78 Brno
datum založení:
 1968

kontakt
<http://galerie-tic.cz/>

Ateliér Tomešova 1

adresa:

 Tomešova 1, 602 00
Brno
datum založení:
 1986
ukončení činnosti:
 1989

Na bidýlku / Galerie Na bidýlku

adresa:
 Václavská
14/16
Brno

datum založení:
 1986
ukončení činnosti:
 2008

Socialistický realismus

Utopický koncept nového člověka a nové společnosti.

Celospolečenský experiment.

Rok 1989

Rádio Stalin:

- V létě 1990 probíhala v podzemních prostorách pod bývalým Stalinovým pomníkem výstava Totalitní zóna, během níž došlo k realizaci studentského nápadu založit rádio. Nelegální vysílání začalo 19. října ráno, rádio dostalo příznačný název Radio Stalin.
- Pirátské vysílání trvalo do 25. října, kdy byla zabavena vysílačka a vysílání bylo úředně zastaveno. Tehdy vznikla petice za znovuobnovení vysílání a proti monopolu státního rozhlasu a televize, kterou podepsalo na 30 tisíc lidí.

Originální videojournal

- vycházel z myšlenky vytvářet obrazový a zvukový záznam událostí, jež tehdy byly tabuizovány či cenzurovány oficiálními místy. Náplň jednotlivých čísel byla velmi různorodá, od politické publicistiky, přes reportáže, portréty a rozhovory až po zachycování všech důležitých neoficiálních kulturních událostí. Významnou součást tvořila ekologie. Veřejná redakční skupina kryla lidí pracující na tomto žánru anonymně. Videojournal byl natáčen amatérskými videokamerami, propašovanými ze zahraničí, a načerno stříhán a opatřován komentáři v profesionálním studiu. Byl vydáván v originále, za nějž nesla redakce odpovědnost, dále pak byl velmi spontánně kopirován a distribuován. Takto vznikly stovky nahrávaných kazet.
- <http://respekt.ihned.cz/c1-35748530-na-vaclavskym-vaclavaku>

Milan Slavický – Prosvětlení V aneb Pražský podzim

Pode Bal

- "Jsem český srb, kterej čuměl, když nakládali židy, hajloval náckům, mával komoušům a pak chtěl jistotu desetinásobku,"
- Zimmer Frei

Guma Guar

Rafani

- přetření Lennonovy zdi na Kampě, pálení vlajky u sochy Svatého Václava, utopení zapůjčeného obrazu z Národní galerie v Orlické přehradě

Ztohoven

- "Jestliže se vytratí láska a porozumění, jestliže lidstvo přestane vnímat významy sdělení těch, kteří jsou jejich součástí a bude zkoumat pouze formy a ne obsahy, zbudou jen otazníky, které se rozsvěcují spolu s diskursem o budoucnosti českého trůnu a směřování lidstva vůbec. Jsou vám tedy otazníky blížší než jistota tepajících srdcí?"

Mediální realita

Znásilněný podvědomí

- <http://vimeo.com/1050620?pg=embed&sec=>

Karol Kočárek

- "Objevuje se to v kriminálních filmech, ale nikoho předtím nenapadlo používat to i pro dopravní nehody,"

Současné umění ve veřejném sektoru

- Politická satira a mystifikace
- Antireklamní strategie
- Anarchistická rebélie
- Společenská provokace
- Aktivistická hnutí
- ...